

Balto och Togo – Draghundssportens pionjärer

Alaska år 1925. I guldruschens mecka dugor vadslagningarna tätt. Ett av de större nöjena mellan vaskpannorna i iveren att finna guld var att spela på hundarna. Några av dessa hundar skulle långt senare komma att bli legender.

GP Marit Manfredsdotter

Leonard Seppala är hundförare. Han kommer från Nordnorge och jobbar med provianttransporter för The Three Lucky Swedes, där Erik Lindblom från Lofsålen är en av delägarna. Seppala lyckas övertyga en av företagets ägare att satsa pengar på att transportera några slitstarka hundar av rasen Sibirien Husky från Ryssland till Nome.

Hundar som Seppala sett vara både smidigare och starkare än de raser som brukades för transporterna. Sagt och gjort, hundarna anländer och de historier som i spaltmetrar finns att tillgå från tiden ger rysliga historier om obarmhärtiga situationer. Resor där både hundar och hundförare med livet som insats färdas över vidderna.

Legender bland draghundsfolk över hela världen

Att just Balto och Togo skall komma att betyda så mycket handlar bland annat om en historia där en difteriepandemi brutit ut i staden. Men spanska sjukan i färskt minne och med många barn i fara beger sig hundförarna ut för att hämta vaccin. Snöstormen som härjar vilt gör det omöjligt att flyga in medicinen från Anchorage. Seppala och Togo bryter alla gränser och tar flera etapper i vilt raser, mot klockan och mot den annalkande katastrofen som väntar på att skörda offer bland guldfältens invånare.

Seppala somnar av utmattnings i släden, men Togo fortsätter sin kamp, han finner vägen. Han har gått här många gånger. Balto är den hund som återfinns på sista sträckan, men sin förare Gunnar Kaasen. För sina insatser finns

dessa hundar fortsatt i våra minnen

De fria viddernas folk

Susan Hansen och Bo Pedersen hör draghundsfolket till. I rätt medstigande led från Togo.

De har legat i Härjedalen i en månad för att träna inför PolarhundswM.

– Förutsättningarna för träning i Danmark där vi bor är minimala om jämförelsen står mot dessa vidder, säger Bo med bullrig stämma. Vi har fyra skogar att tillgå men stränga restriktioner och snöbrist gör att resan mot norr för dessa entusiaster blir en ständigt återkommande längtan.

Paret äger idag femton hundar, men säger Susanne

– Vi har inte hundarna för att tävla, detta är en livstid och när vi kommer till Skogen och Björn Ugles Vildmarkscamp kommer vi hem, säger hon övertygande.

– Träningsmöjligheterna är fantastiska här och platsen och människorna är underbara. Härjedalen har gått om frihet, utrymme och vida vidder. Vi värdesätter detta otroligt och tanken åkompanjerad av en innerlig längtan på en flytt hit blir alltid djupare, avslutar hon.

DIFTERIVACCINET 100 MIL FRÅN BEHÖVANDE: Många barn i guldfältens 1920-tal dukade under i difteri. På bilden poserar Magnus Person från Härlev i Danmark i kläder från tiden.

SEPPALAS OCH KAASENS EFTERFÖLJARE: Susan Hansen, en av WM-deltagarna i helgens tävlingar i Åsarna har legat och tränat en månad på Skogen vid Tännäs för att nå toppformen.